

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

tio. Et quia ecclesiam impugnarunt, i-
deo & memoriam perdiderunt, ecclesia
autem clarius resplendet.

CAPVT VII.

ET oratione 2. aduersus Iudæos:
Quot bella, inquit, aduersus ec-
clesiam concitata sunt, quot exercitus
instructi, quot arma mota, quod non
afflictionum & vindictæ genus exco-
gitatum, sartagine, catapultâ, lebetes,
fornaces, lacus & præcipitia, bestiarum
dentes, maria & proscriptiones, aliaque
innumera tormentorum genera neque
dictis memoranda, neque factis toleranda?
Atque hæc non tantum ab extraneis, ve-
rum etiam à nostris domesticis. Nam ci-
uile quoddam bellum occupat om-
nia, vel quouis potius civili bello
pernitiosius. Neque enim ciues mo-
do cum ciuibus, verum etiam cogna-
ti cum cognatis, domestici cum dome-
sticis, amici cum amicis conflictaban-
tur. Nihil tamen horum dissoluit eccle-
siam, ac ne inferiorè quidē reddidit. At
quod id sanè mirum & incredibile, quod hæc in
ipsis statim primordijs mota sunt. Nam

*Ecclesie
cuius bel-
lum non
potuit illa
euertere.*

IOANN. SLOT. GEF.

si tum irruisset hæc acerba, posteaquã
iam radices egerat, & per omnes mun-
di partes plantatum esset Euangelium,
haud perinde fuisset admirandum non
fuisse subuersam ecclesiam. Cæterum
cum ipso doctrinæ exordio nuper iacto
fidei semine, teneris etiamnum audito-
rum mentibus, tot procellæ bellorum
eruperint, res nostras non solùm nulla
ex parte fuisse diminutas, verùm etiam
multam accessionem adiunctam fuisse,
hoc nimirum superat omne miraculũ.
Ne quis autem dicere possit, quòd nũc
Ecclesia ob pacem à regibus præbitam
constabilita sit, cum esset minor, quum
videretur imbecillior, tunc illam oppu-
gnari permisit, vti cognoscas etiã, quòd
nunc in tuto est, non acceptum esse fe-
rendum paci, quam præstant reges, sed
à potentia Dei proficisci. Id quo magis
cognoscas esse verum, reputa tecum quã
multi conati sint apud Græcos opinio-
nes nouas, ac peregrinas viuendi ratio-
nes inducere, velut Zenon, Plato, Socra-
tes, Diagoras, Pythagoras, alijque innu-
meri, tamen adeò non vicerunt, vt plo-
risq;

DE
risq; ne
Christus
vitæ for-
tum terr-

ETi
Ch
cet mare
mouere,
ctus, nau
post pau
stimulum
retundes,
bis, nequ
amplius a
metipso
extenuat
nihil fort
ponit, vi
nim, vel u
ferre. Ho
se vinctes,
cere null
qui est or
mur dom
sumus? D

risq; ne de nomine quidem sint noti. Christus autem non modò præscripsit vitæ formam, verùm etiam hanc per totum terrarum orbem plantauit.

CAPVT VIII.

ET in homilia, cum de expulsionẽ Chrysoſtomi ageretur: Inſaniam licet mare (inquit) petram non poteſt cõ mouere, inſurgant quantumlibet fluctus, nauis Ieſu obrui non poteſt. Et poſt pauca: Durum tibi erit aduerſum ſtimulum calcitrare, quia non ſtimulũ retundes, ſed pedes calcitrans vulnerabis, neque fluctus qui ſaxo illiduntur, amplius aliquid proficient, quàm vt ſemetipſos fracti diſſoluant, & in ſpumas extenuati depercant. Chriſti eccleſia nihil fortius, ſi quis eam impugnare proponit, vires atterat neceſſe eſt, tale eſt enim, velut ſi cælo bellum meditetur inferre. Homini ſi bellum inferas, fortaiſe vinces, at fortè vinceris, eccleſiã vincere nulla vis poterit. Deus eſt eccleſia, qui eſt omnibus fortior. Aut æmulamur dominum. Nunquid fortiores illo ſumus? Deus fundauit hoc, quod labe